

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2015-09-14

Närvarande: F.d. justitieråden Lennart Hamberg och Olle Stenman samt justitierådet Agneta Bäcklund.

Beskattning av säkerhetsreserv

Enligt en lagrådsremiss den 27 augusti 2015 (Finansdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av rättssakkunniga Ellinor Eriksson.

Förslaget föranleder följande yttrande av Lagrådet:

I lagrådsremissen föreslås att en ny paragraf, 8 a, införs i 39 kap. inkomstskattelagen (1999:1229). Genom paragrafen införs uttryckliga bestämmelser om att säkerhetsreserven i skadeförsäkringsföretag ska tas upp till beskattning i de situationer som anges i fem punkter i bestämmelsen. I remissen anförs (se bl.a. s. 12) att förslaget i första hand syftar till att förtydliga regelverket.

Förslaget väcker ett antal frågor. I 39 kap. 8 § anges att med säkerhetsreserv avses en reserv för att täcka sådana förluster i försäkringsrörelsen som beror på slumpmässiga eller i övrigt svårbedömbara faktorer till den del reserven inte överstiger vad som behövs för en tillfredsställande konsolidering. Enligt 39 kap. 6 § 2 ska en minskning av säkerhetsreserven tas upp till beskattning. Det kan antas att 39 kap. 8 § inte ger stöd för avsättning till säkerhetsreserv vid utgången av det beskattningsår då skattskyldigheten för försäkringsrörelsen upphör här i landet. Det skulle kunna innebära att säkerhetsreserven minskar till noll kronor, och därmed ska tas upp till beskattning. Mot den bakgrunden kan det sättas i fråga om inte, åtminstone i fråga om vissa av de situationer som anges i de olika punkterna, dessa redan träffas av de befintliga reglerna om upptagande till beskattning i 39 kap. 6 och 8 §§.

I paragrafens tredje punkt anges att säkerhetsreserven ska tas upp när näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal med en stat utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Den situationen att näringsverksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal med en stat inom EES regleras inte enligt förslaget. I remissen görs bedömningen att det endast i sällsynta fall torde inträffa att verksamheten inte längre ska beskattas i Sverige på grund av ett skatteavtal. Det förklarar inte varför regeln ansetts nödvändig endast i förhållande till skatteavtal som ingås med en stat utanför EES.

I den femte punkten anges att reserven ska tas upp om företaget försätts i konkurs. I remissen anges att det upptagna beloppet bör utgöra en intäkt för konkursgäldenären det beskattningsår under vilket beslutet om konkurs meddelas (se s. 11). Skälen för att reserven ska tas upp till beskattning även i de situationer konkursförvaltaren väljer att fortsätta att driva rörelsen samt i de situationer förvaltaren

överlåter hela försäkringsbeståndet till ett annat försäkringsbolag (jfr 39 kap. 12 §) utvecklas inte.

De frågor som nu väckts bör analyseras och utvecklas ytterligare i det fortsatta lagstiftningsarbetet.